

[Johan Nielsen.]

her må det ufødte barn regnes for det svageste menneskelige væsen. Man frygter, og ikke med urette, at fosterdrab kun er en begyndelse. Man er bange for, at medlidenhedsdrab vil blive det næste, og har man først gjort sig til herre over livet, hvor ender man så?

Højttærede justitsminister, høje ting, jeg håber, man er enig med mig i, at der ikke er noget argument tilbage for abortus provocatus andet end, hvad der eventuelt ligger i et hedensk menneskesyn, at mennesket er et dyr i lighed med andre, og derfor bør lovgivningsmagten gøre sig til herre over livet, så man skal kunne bestemme, hvem der skal have lov til at leve, og hvem der skal have lov til at dø. Vi har for ikke så mange år siden oplevet noget lignende i et naboland, og de spor skræmmer mig i allerhøjeste grad. Derfor: lad os adlyde Gud mere end mennesker. Stands dette lovforslag, eller hvis man mener, at man er vadet for langt ud, så send det ud til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

K. Axel Nielsen: Hr. Johan Nielsen citerede mig for, at jeg skulle have brugt udtrykket „hyklerisk“ om de anskuelse, han gør sig til talsmand for. Når hr. Johan Nielsen ser fortrykket, vil han se, at jeg har ikke brugt hverken dette eller noget lignende udtryk. Det kunne aldrig falde mig ind at anvende den slags udtryk over for andre, selv om jeg ikke er enig med dem.

Clara Munck: Efter den lange debat, der allerede har været, skal jeg ikke beslaglægge meget af folketingets tid med at motivere, at jeg ikke vil kunne anbefale, at man ophører det foreliggende lovforslag til lov. Jeg har været meget glad for at høre hr. Johan Niensens indlæg nu, fordi han netop har peget på meget af det, jeg synes har manglet i debatten, at dette ikke er et spørgsmål om forebyggelse af svangerskab eller om sociale foranstaltninger. Ved det foreliggende lovfor-

slag påtager folketinget sig ansvaret for at give det ene menneske i velfærdssamfundet ret til at udrydde det andet. Det er meget godt, at man i folketinget kan få afdramatiserede forhandlinger, som man siger, men vi skulle nødig komme derhen, at vi, jeg havde nær sagt snarere undskylder et lovforslag end har mod til at sige, hvad det er, vi lovgiver om.

Jeg havde personlig håbet, at dette lovforslag ikke var kommet længere end til udvalget, og det havde jeg, fordi justitsministeren, da han fremsatte lovforslaget, bl. a. motiverede det med, at nu måtte vi gøre en indsats for at komme illegale aborter til livs. Jeg ser også i betænkningen, at hele udvalget understreger, at et af hovedmotivene for en lovgivning om legal svangerskabsafbrydelse er at bekæmpe illegal afbrydelse med de deraf følgende risici for kvinden.

Men udvalget har undladt virkelig at gøre noget ud af undersøgelsen af, hvorledes det ligger i dag med de illegale aborter, med aborter i det hele taget. Hr. Johan Nielsen understregede, at der foreligger nu et materiale, der viser, at det tal, vi opererede med for de illegale aborter, som man vil til livs, ikke er noget holdbart tal. Jeg for mit vedkommende må bebrejde udvalget, at man dels ikke har taget dette materiale med, som findes i Ugeskrift for Læger fra maj 1969, dels ikke har benyttet lejligheden til at følge dette materiale op. Så ville man nemlig have fået at vide, at hvis hovedmotivet er at undgå illegale aborter, så havde man ikke behøvet at jage lovforslag af denne art igennem, hvorefter man simpelt hen tillader aborter. Enhver ved, det er også blevet sagt, at der er ingen erfaring for, at et større antal legale aborter bringer antallet af illegale aborter ekstraordinært ned. Derimod har vi nu kendskab til, at det arbejde, den oplysning, der er sat i gang — og alle har jo i dag understreget, at man vil gå videre ad denne vej — nedbringer de illegale aborter.

Derfor er jeg også ked af det ændringsforslag, man har taget med under nummer 2.